

- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning medfører genopretning af den lokalitet, hvor en miljøskade er indtrådt
- den geografiske tilknytning til den lokalitet, hvor skaden er indtruffet.

1.3.2. Når de forskellige opstillede muligheder for afhjælpende foranstaltninger vurderes, kan der vælges primære afhjælpende foranstaltninger, som ikke fuldt ud tilbagefører den skadede vandressource eller den beskyttede art eller naturtype til dens hidtidige tilstand, eller som genopretter den langsommere. En sådan beslutning kan kun træffes, hvis der kompenseres for det tab af naturressourcer og udnyttelsesmuligheder på den primære lokalitet, som beslutningen medfører, ved øgede supplerende eller kompenserende foranstaltninger, så det herved tilvejebragte niveau for naturressourcer og udnyttelsesmuligheder svarer til det tabte. Dette vil være tilfældet, f.eks. når de tilsvarende naturressour-

cer og udnyttelsesmuligheder kan tilvejebringes et andet sted med lavere omkostninger. Sådanne supplerende afhjælpende foranstaltninger fastlægges i overensstemmelse med reglerne i punkt 1.2.2.

1.3.3. Uanset reglerne i punkt 1.3.2. og i overensstemmelse med § 23, har den kompetente myndighed ret til at beslutte, at der ikke træffes yderligere afhjælpende foranstaltninger, hvis:

- a) de afhjælpende foranstaltninger, der allerede er truffet, sikrer, at der ikke længere foreligger nogen betydelig risiko for at påvirke menneskers sundhed, vandmiljøet eller beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder negativt, og
- b) omkostningerne ved de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes for at nå tilbage til den oprindelige tilstand eller et tilsvarende niveau, ikke står i forhold til den miljømæssige gevinst, der opnås.